



CRIDA

dels Sants Reis d'Orient als nens i nenes d'Igalada

Au, infants, el cap enlaire
amb l'esguard obert i atent,
que veureu, abans de gaire,
com, pels blaus camins de l'aire
arribem de l'Orient.

Seguirem l'itinerari
que tenim ja de costum;
i a les llars de cada barri
nostres mans volen deixar-hi
rics presents i un raig de llum.

S'obrirà *Santa Maria*
on cada any solem entrar,
i a Jesús, com aquell dia
que l'estrella ens féu de guia,
tornarem també a adorar

A les llars dels nens i nenes
que són bons igualadins
deixaran nostres mans plenes
tot un reguitzell d'ofrenes
de joguines i llamins.

Volem ser més generosos
amb aquells que els haurem vist
ben devots i piadosos
i que pregunen, fervorosos,
a la Verge i al Sant Crist.

Als infants de bona pasta
els farem rics en excés;
i, si encara això no els basta,
cada nen veureu com tasta
bons llamins, de més a més.

De les nenes, ¿sabeu quines
omplirem molt més el plat
de breçols, cuines i nines,
patinets i altres joguines?
Les que facin més bondat.

Mirarem cada finestra
i obrirem cada balcó,
i als infants que armen palestra
o no mengen la minestra
els durem només carbó.

Veuran buides les sabates
els que són de mal domar;
i viuran hores ingrates
dins el *quarto de les rates*
o bé al llit sense sopar.

Dels que solen dir mentides
n'estarem tan descontents,
que rebran, escarransides,
quatre ametlles enduredes
que els faran caure les dents.

Passarem per cada escola,
i a l'infant que és gandulot,
o destorba i fa tabola,
ben rodó com una bola,
deixarem un carbassot.

Quan se us mana o aconsella,
obeïu, sens fer el bot;
ço que feu, a cau d'orella,
mentre anem seguint l'estrella,
hi ha un ocell que ens ho diu tot.

Un record durem als avis
d'un passat que es manté viu,
que, com cèlic *piscolabis*,
els serà mel en els llavis
i en el cor ardent caliu.

Premi a vostra gesta brava
que pels fills els pares feu,
us veurem caure la bava
veient nats de vostra saba
els bons fills que us donà Déu.

Al jovent que veure espera
de l'amor la nau a port
li durem, ben fetillera,
una arqueta on reverbera
un anell que duu la sort.

Acomplert el nostre deure,
tornarem a l'Orient.
Nens i nenes, a reveure!
Desitjant tornar-vos veure,
us direm: Fins l'any vinent!



Igalada, gener 1958

